Iskolánk egy nagy projektbe kezdett. Az alsósok országunkat, a felsősök pedig a szomszédos országokat mutatják be. A mi osztályunk déli szomszédunkat kapta. Ennek keretében meglátogattuk Fendrik Lajosnét (Győri Boriska nénit), aki Kékről Szerbiába költözött és ott élt családjával. 4 éve úgy döntött, hogy visszatér szülőfalujába.

Hamarosan itt a karácsony, kíváncsiak voltunk, hogy ők hogyan ünnepelték. Mesélt nekünk a szerb karácsonyi szokásokról, jellegzetes ételekről. A szerbeknél a karácsony január 7-re esik, mivel ők még nem tértek át a Gergely naptárra. A pravoszláv karácsonyt böjt előzi meg. Ezen az estén diót, almát, mákot tettek az asztalra, ezzel jelképezve a szeretetet, gazdagságot és az egészséget. Nem állítottak fenyőfát, hanem a jászlat jelképezve szalmát raktak az asztal alá. A diós, mazsolás, mézes csesznyicát kínálták a vendégeknek. Újévkor az a szokás volt, hogy először férfi köszöntse az újévet, mert az szerencsét hozott egész évre.

Minden családnál az volt a szokás, hogy védőszentet választottak. Ezen a napon a család együtt ünnepelt. Mindig a fiú viszi tovább a védőszent ünnepét, a lány pedig a férje családjának védőszentjét ünnepli. Mindig nagyobb öröm volt egy fiúgyermek születése, mert ő vitte tovább a nevet.
Érdekes volt számunkra, hogy míg nálunk a vendégnek fogadásakor kínálunk kávét, addig ott távozáskor kap.

Köszönjük Boriska néninek, hogy vendégül látott bennünket, és bővítette ismereteinket, ezzel közelebb kerülve Szerbiához. Igaz, hogy nem jártunk még ebben az országban, de felkeltette érdeklődésünket. Reméljük mi is eljutunk majd ilyen szép helyre!

Balogh Emese és Szűcs Dóra 5. b osztályos tanulók